

Dosar nr. 2007

M

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIE Nr. 874

Ședința publică de la 2008

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

Pe rol fiind judecarea recursului declarat de pârâta DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE BRAILA cu sediul în Brăila, str. Delfinului, nr. 1, împotriva sentinței nr. 152/2008 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. /2007.

La apelul nominal făcut în ședința publică lipsind reprezentanții recurentei DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE BRAILA și al intimatei SC SA BRAILA.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care s-a precizat că s-a solicitat judecarea cauzei și în lipsă.

CURTEA

Asupra recursului în contencios de față;

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Brăila sub nr. /2007 contestatoarea S.C. S.A. Brăila a solicitat în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila** anularea deciziei nr.9/2007, decizie de impunere nr. 2006 și a dispoziției nr. 2006 emisă de Autoritatea de Control Fiscal din cadrul **Direcției Generale a Finanțelor Publice Brăila**.

Din actele și lucrările dosarului instanța a reținut în fapt următoarele:

Reclamanta – contestatoare arată în contestația formulată că a fost impusă suplimentar cu suma de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar, dobânzi, penalități de întârziere și majorări.

Consideră că în mod nelegal organul de control fiscal l-a obligat să plătească impozit pe profit suplimentar deoarece iau fost aplicate dispozițiile legale în vigoare la data controlului (art.21 al.2 lit. n din Codul Fiscal) la fenomene economice întâmplare între anii 1998-2004.

La data efectuării cheltuielilor (taxă de timbru și creanțe nerecuperate din cauza falimentului debitorilor) erau în vigoare dispozițiile HG 830/31.07.2002 dată în aplicarea Legii 414/2002 care permitea constituirea de provizioane deductibile iar

trecerea efectivă pe cheltuieli a sentințelor care nu se mai puteau recupera se făcea în baza hotărârilor judecătorești .

În concret cheltuielile efectuate în anii 1998-2004 pentru care inițial s-au constituit provizioane au fost înregistrate pe cheltuieli în anul 2005.

Organul de control a considerat că înregistrarea cheltuielilor a acelor sume nu este posibilă în anul 2005 deoarece abia începând cu anul 2004 pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor neîncasate.

Intimata **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila** a formulat întâmpinare și a solicitat respingerea contestației.

În urma inspecției fiscale , controlorii fiscali au contestat că **S.C. S.A. Brăila** a înregistrat în evidențele contabile sume provenind din sentințe judecătorești pronunțate între anii 1995-2000, iar trecerea pe cheltuieli a fost făcută în aprilie 2004-ianuarie și decembrie 2005.

S.C. S.A. Brăila a înregistrat în evidențele contabile și ce a trecut pe cheltuieli, taxe de timbru și penalități nerecuperate, ceea ce a dus la diminuarea impozitului pe profit pe anii 2004-2005, cheltuieli anterioare acestor ani.

Înregistrarea acestor sume trebuia făcută în momentul când a avut loc cheltuiala și nu ulterior.

În cauză instanța a dispus efectuarea unei expertize contabile având patru obiective:să se stabilească dacă au fost constituite provizioane pentru creanțele ce erau în litigiu ; cum au fost înregistrate în contabilitate; ce regim fiscal aveau și în ce mod au fost influențate rezultatele financiare și în ce mod au fost influențate rezultatele financiare și impozitului pe profit; penalitățile în sumă de lei cât și taxele de timbru în sumă de lei înregistrate de 2 ori ce influență au avut asupra rezultatelor fiscale.

Raportul de expertiză întocmit în cauză concluzionează că **S.C. S.A. Brăila** a constituit provizioane pentru creanțele în litigiu .

Pentru anul 2004 pierderile din creanțe și debitori diverși au fost înregistrate în categoria cheltuielilor deductibile fiscal în totalitate , nefiind respectate prevederile legale în vigoare la data înregistrării în contabilitate.

Pierderile din creanțe nerecuperate de la debitori diverși trebuiau înregistrate pe cheltuieli la data rămânerii definitive a hotărârilor judecătorești.

Instanța analizând materialul probator constată că prin notele contabile nr .2004 și .2005 , 2005 au fost înregistrate pe cheltuieli deductibile fiscal sume reprezentând creanțe nerecuperate regăsite în sentințe judecătorești definitive pronunțate în perioada 1995-2000.

Conform reglementărilor fiscale privind -impozitul pe profit –HG 339/1995 ART.1 LIT.A, HG830/2002 ART.1 LIT.A și Legea 414/2002 agenții economici aveau dreptul de a constitui provizioane deductibile fiscal .

La data efectuării cheltuielilor (taxe de timbru și creanțe nerecuperate din cauza falimentului debitorilor) erau în vigoare dispozițiile HG830/2002 dată în aplicarea Legii 414/2002 care permitea constituirea de provizioane deductibile fiscal.

Trecerea efectivă pe cheltuieli se făcea în momentul rămânerii definitive a hotărârilor judecătorești ce confirmau nerecuperarea creanței și a taxei de timbru.

În concret cheltuielile efectuate în anii 1999-2004 pentru care inițial sunt constituite provizioane au fost înregistrate pe cheltuieli în anul 2005.

Organul de control a concluzionat că înregistrarea pe cheltuieli a acestor sume nu este posibilă în anul 2005, deoarece abia începând cu anul 2004 pierderile din creanțe neîncasate se puteau trece pe cheltuieli în baza hotărârilor judecătorești definitive.

Sușinerile organului de control cât și a expertului cu privire la dubla înregistrare pe cheltuieli a sumelor reprezentând penalități de întârziere în cuantum de lei, cât și a taxei de timbru și a altor cheltuieli de judecată în sumă de lei nu sunt susținute cu înscrisuri.

În adresa nr. 2008 a S.C. S.A. Brăila ne arată că aceste sume au fost înregistrate inițial în afara bilanțului.

Ulterior sumele de lei și lei au fost înregistrate o singură dată atât pe venituri cât și pe cheltuieli fără a influența impozitul pe profit.

Înregistrarea contabilă nu afectează elementele de activ și pasiv ale persoanei juridice și ca atare nici rezultatele financiar-contabile.

Faptul că S.C. S.A. Brăila a înregistrat mai târziu aceste cheltuieli (taxă timbru, creanțe nerecuperate) nu schimbă regimul lor juridic, dispozițiile Codului fiscal neputând retroactiva așa cum a interpretat organul de control.

Cea ce este esențial în cauză este faptul că atât sub vechiul regim al deducerilor fiscale reglementate de HG 335/1995, HG 830/2002 și Legea 414/2002 cât și a Codului fiscal aceste cheltuieli nerecuperate de la creditori sunt trecute pe costuri afectând profitul prin diminuarea acestuia.

Este de reținut faptul că S.C. S.A. Brăila a înregistrat o pierdere certă prin imposibilitatea recuperării creanțelor și a taxelor de timbru astfel că nu poate fi sancționată fiscal încă o dată prin obligarea la plata sumei de lei cu titlu de impozit pe profit suplimentar, dobânzi și majorări.

Față de cele arătate instanța a admis contestația ca fondată a dispus anularea deciziei nr.9. 2007 emisă de către **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**; dispoziția nr 2006 emisă Autoritatea de Control Fiscal din cadrul **Direcției Generale a Finanțelor Publice Brăila și decizia de impunere nr. din 2006, prin sentința nr. 152/2008.**

Împotriva aceste sentințe în termen legal a declarat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În motivare recurenta a arătat că

Hotararea criticata a fost data cu aplicarea gresita a dispozitiilor legale, motiv ecurs prevazute de art.304 pet. 9 din C.pr.civ. Art. 21 (2) lit n) pet. 1 din Legea nr. 571/2001 privind Codul fiscal, prevede: "Sunt cheltuieli efectuate in scopul realizarii de venituri si: n) pierderile inregistrate la scoaterea din evidenta a creantelor neincasate, in latoarele cazuri.

I. procedura de faliment a debitorilor a fost inchisa pe baza hotararilor judecatoresti". Or, S.C. J.A. a calculat, inregistrat in contabilitate si trecut pe ituri sentintele civile obtinute, deducand astfel profitul impozabil pentru anii fiscali 2004 si 2005, prin uzitarea de legea nr. 414/2002, lege abrogata in momentul efectuării operatiunilor contabile.

Efectul inregistrarii in contabilitate a hotararilor judecatoresti, altele decat cele muntate in procedura de faliment, consta in diminuarea nejustificată a profitului impozabil aferent anilor 2004 si 2005 cu suma de lei.

Inregistraea in contabilitate a sentintelor judecatoresti s-a facut si fara respectarea dispozitiilor art. 2(1) si 6(1) din Legii nr. 82/1991 privind legea contabilitatii, potrivit carora:

Art. 2(1) "Contabilitatea, ca activitate specializata in masurarea, evaluarea, cunoasterea, gestiunea si controlul activelor, datoriilor, capitalurilor proprii, precum si a rezultatelor obtinute din activitatea persoanelor juridice, trebuie sa asigure înregistrarea cronologica si sistematica, (...) pentru relatiile cu (...) institutiile publice.

Art. 6(1) "Orice operatiune se inregistreaza in momentul efectuării ei într-un document justificativ care sta la baza inregistrării in contabilitate,

Contestatoarea nu a respectat ordinea cronologică a modului de inregistrare in contabilitate a documentelor justificative, motiv ce a determinat modificarea valorilor privind profitul impozabil aferent anilor fiscali 2004 si 2005, cu cheltuieli înregistrate in contabilitate, in temeiul unui text de lege abrogat.

Prin Raportul de expertiza contabila judiciara s-a concluzionat ca "pentru anul 2004 pierderile din creante si debitori diversi au fost inregistrate in categoria cheltuielilor deductibile fiscal in totalitate, nefiind respectate prevederile legale aflate in vigoare la data inregistrării in contabilitate.

Examinând sentința recurată prin prisma motivelor de recurs, dar și din oficiu, sub toate aspectele, conform art. 304¹ C.proc.civ., Curtea constată că prima instanță a făcut o corectă interpretare și aplicare a dispozițiilor legale în materie și o integrală apreciere a materialului probator administrat în cauză, pronunțând o sentință legală și temeinică a cărei reformare nu se impune.

Sunt nefondate susținerile recurente privind aplicarea greșită a legii, prima instanță reținând în mod corect, în temeiul legii în vigoare la data respectivă că reclamanta nu mai poate fi sancționată fiscal încă o dată prin obligarea la plata sumei de și impozit pe profit suplimentar, dobânzi și majorări și că atât sub vechiul regim al deducerilor fiscale reglementate de H.G. 335/1995, H.G. 830/2002 și Leg. 414/2002 cât și a Codului fiscal, aceste cheltuieli nerecuperate de la creditorii sunt trecute pe costuri, afectând profitul prin diminuarea acestuia.

Corect a apreciat prima instanță că întârzierea în înregistrarea acestor cheltuieli nu este de natură a schimba regimul lor juridic, legea neputând retroactiva, astfel cum greșit a reținut organul de control.

Față de cele expuse, constatând că nu există alte motive de nelegalitate sau netemeinicie a sentinței recurate, de natură a fi luate în discuție și din oficiu, în temeiul art. 312 C.proc.civ., Curtea va respinge ca nefondat recursul.

G
D
B

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

R E S P I N G E ca nefondat recursul declarat de pârâta DIRECTIA
GENERALA A FINANTELOR PUBLICE BRAILA cu sediul în Brăila, str.
Delfinului, nr. 1, împotriva sentinței nr. 152 /2007. 2008 pronunțată de Tribunalul
Brăila în dosarul nr. /2007.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședința publică de la 2008.

Președinte.

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red. 1
Dact. 2 ex. 2009
Fond

11